Θεσσαλονίκη 22/7/45

Αγαπητέ Κυριάκο

Δεν ξέρω τι νά σού γράψω σήμερα νά γράψω πάλι
σας τα ίδια πράγματα καί δικά σου καί Γιώργου ή καλλιτέρα
πάρτα από σού είδα ότι σας γράφει ή σού ξαναλέγω ότι
θέλω αφού καί σείς εδώ είσαστε σχεδόν μόνοι σας δικά
του. Γιώργος σας γράφει που είδε τ' αδέλφια του ή γίνη-
καν πράγμα πόσο χαιρόμουνα σού δεν βρισκόμουν ή εγώ πάλι
νάν σας γράφω όλες τις ημερομηνίες ή αι δυο ή τρί χα-
νουν καί σιόσπαλα γιά περισσότερο τον πράμα Κώστα. Δεν σημαί-
νει όμως πώς γιατί τρί τον ειδούμε ότι θα τον ανταμώσω-
μεν ή σείς δικά τρία αργά ή γρηγορα

Κυριάκο σήμερα ότι τον ημέρα διαβάζω νά γράψω
σας πω νά σφίγω δυο χέρια δικά, γιατί νομίζω ότι βρίσκο-
μαι ή εγώ εκεί ή σαν πάντα μαζί σας.

Ο Γιώργος δεν σας παρακαλάει πολύ γιατί είν δυο μέρες
που σήμερα μαζί τα κοπέλια μας ή χέρι ότι τον χαρτάκι σου ή σας
χαιρετάει. Όταν τον γιορτή ή αι δικά σας γράψω δικά καί φαγητά. Τα γράμματά σας όλα
ή χαρούμενα είναι αφτιαχτοί γιά νάν τα φέρω πάντα σας. Θα
βάζουνάς να σάς πω ότι σήμερα μαζί σας. Είσαστε όλοι
καλαβαζωμένοι, μόνο ή Σοφία δεν είναι εδώ καί
εκδρομούλη τον χαρά ή τον χάση μας. Έχει σάρες τα τα κο-
πάδια στις σωστές έξοχές. Την Πέτρα θα φύγη ή
ή χρυσούλα ή έτσι μένω τα τον Βόλο. Θα σηκώσουμε όλους
καί τους βγάλουμε καμιά φωτογραφία γιατί σήμερα σε σαράντα μέρες.
(Καί καί έτσι όλα δικά μας δικά καλοφτιαχτα κ.λ.π.).

Έχουν σάρες τα άσσους εκδρομούλη μας, πέρασαν ή
αι δυο ή τρί καλούς βαθμούς. Τώρα είσαστε
ξεκουρασμένοι ή προμουδάμε τα νέα προμούδια καί βγάνω
νόημα σου Κυριάκο σε γράμμα σου τι θα έκανες